

SMÍCHOVSKÝ

Informační týdeník Sboru CASD Praha 5 – Smíchov

ZPRAVODAJ

6. ČERVNA 2026

Číslo 1315/ Ročník 26

307

EPIŠTOLA

ČICHÁM, ČICHÁM

ČLOVĚČINU...

I V CÍRKVI?

10 RŮST VE

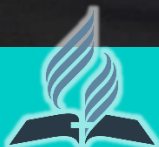
VZTAHU S BOHEM

POKÁNÍ A ODPUŠTĚNÍ

ROBERT ŘEHÁK

NENÍ-LI UŽ DŘEVO,

UHASNE OHEŇ

Bohoslužby.online

ONLINE PŘENOSY SBORU CASD PRAHA SMÍCHOV

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

9,30 hodin

Studium sobotní školy a dětské sobotní školy – vede Vítězslava Krahmerová

Téma úkolu: „Pokání a odpuštění“

- Společná píseň č. 109 „*Důvěřuj vždy v Pána*“
- Biblický text „*1.Janova 1, 5.7.9*“ a modlitba
- Studium probíhá ve třídách pod vedením učitelů
Jan Dusbaba, Antonín Hloucal, Jaromír Říha
- Sbíрка pro potřeby misie
- Video prezentace „*I malé světlo, může udělat velké věci*“
- Společná píseň č. 181 „*Jak zřídlo vody živé*“
- Modlitba

10:30 hodin

Přestávka

10:45 hodin

Bohoslužba – vede Milan Müller

- **Přivítání, sborová oznámení**
- **Blahopřání k jubileu** – první diakonka, starší sboru
- **Společné chvály**
„Větší je náš Bůh“
Žalm 100 - biblický text
„Stačí se nadechnout“
- Modlitba
- Sbíрка pro potřeby sboru
- **Příběh pro děti** – Richard Klíma
- Sborová píseň „*Alelu!*“ – Smíchovský pěvecký sbor
- **Čtení textu Bible** – *Příslaví 26, 17–22; Jakub 3, 13–18*
- Tichá modlitba
- **Kázání – Robert Řehák**
Téma: „Není-li už dřevo, uhasne oheň“
- Společná píseň č. 246 „*Kdo bude v stánku tvém*“
- Modlitba – Robert Řehák
- Společná píseň č. 280 „*Králi věčný žehnej nám*“ vsedě
- Soukromé tiché modlitby a rozjímání vsedě

Oznámení

- Přejeme požehnanou sobotu všem, kteří navštívili náš sbor.
- Dnes, 6. 6., bude kázáním z Bible sloužit bratr Robert Řehák.
- Příští sobotu, 13. 6., budou slovem sloužit bratři Daniel Šmíd, Jan Slavíček a Martin Sarközi.
- V sobotu, 20. 6., za dva týdny budeme slavit Památku Večeře Páně. Slovem bude sloužit bratr Václav Vondrášek.
- Dnes v sobotu odpoledne, 6. 6., zveme všechny malé i velké na „Detektivní dětské odpoledne“ od 14⁰⁰ hod.
- Ve čtvrtek, 11. 6., se uskuteční jednání Výboru sboru (starého i nového) od 18³⁰ hod
- Příští sobotu, 13. 6., jste zváni na setkání žen a dívek na téma „Izrael ve vzpomínkách“ od 14³⁰ hod do Třebotova.
- V sobotu, 13. 6., se uskuteční Celopražská rodinná bohoslužba ve sboru CASD Praha Vinohrady – Londýnská 623/30, Praha 2 (více informací dále ve Zpravodaji)
- O víkendu, 19. -21. 6., se uskuteční předtáborové setkání oddílu KP Penguins (více informací u vedoucího oddílu)
- V neděli, 21. 6., jste zváni na výlet T.O.M. „Křížová cesta – Petřín“
- Prosíme, myslíme na svých modlitbách na sestry a bratry, kteří jsou nemocní nebo prožívají různé nemilé životní situace.
- Připojte se k nám v měsíci červnu a myslíme na svých modlitbách na: *nemocné a potřebné.*
- Bankovní účet sboru: 5053339/0800, do textu jméno a účel.

V období 7. – 13. 6. 2026 oslaví narozeniny:

Gitta Lenka (9.6.); Jetelina Bedřich (11.6.); Hloucal Antonín (13.6.);
Chiminec Robert (13.6.); Pučelíková Marie (13.6.)

Přejeme hojnost Božího požehnání do dalších let.

P.S. Omlouváme se všem, na které jsme zapomněli. Nebyl to úmysl.

QR Platba - Misie

Pravidelné sborové sbírky

Účel: sbírka misie

Bankovní účet: 5053339/0800

Variabilní symbol: 11106

Účel: sbírka pro sbor

Bankovní účet: 5053339/0800

Variabilní symbol: 777

QR Platba - Sbor

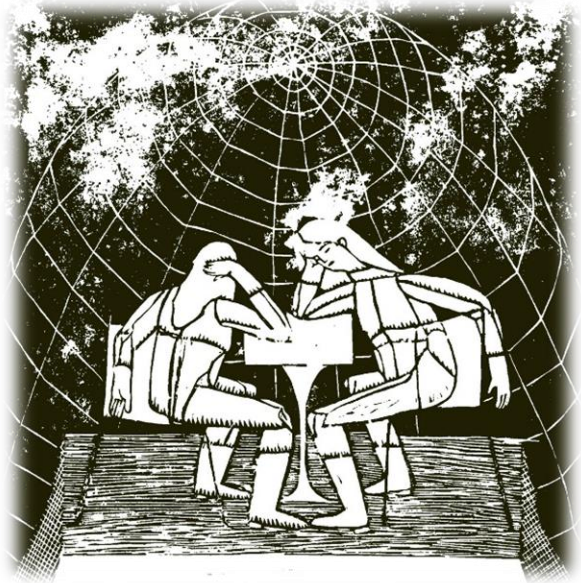
Kazatelská epistola Smíchovským - 307. kapitola

ČICHÁM, ČICHÁM ČLOVĚČINU... I V CÍRKVI?

Předpokládám, že podobně jako já všichni smíchovští vnímáme velkou vděčnost za dar jednoho z nás – za to, že už tolik let vychází Zpravodaj, na který se, jak vím, vždycky znovu těšíte a který je v sobotu odpoledne věrným společníkem mnohých z vás. Mnozí sice nemohou přijít do sboru, ale Zpravodaj si nenechají ujít v papírové či elektronické podobě, aby neztratili pocit sounáležitosti s naším sborem.

Vítaným zpestřením Zpravodaje se stala úvodní strana, kde je vždy vyfocený ten, kdo danou sobotu slouží slovem. Vzhledem k tomu, že jsem tam nejčastěji já, napadlo mě minule nabídnout jedné naší sestře, zda by se se mnou nevyfotila – s tím, že fotku dáme na obálku Zpravodaje, aby to bylo živější. Ona s úsměvem souhlasila, protože si myslela, že je to legrace. Já to však myslel vážně 😊 a naše společná fotka mi udělala velkou radost. Doufám, že nebude poslední...

Moc bych si přál, aby nejen náš Zpravodaj, ale celé naše společenství mělo „lidskou tvář“. Hláška z nadpisu této epistoly o „čichání člověčiny“ je oblíbeným motivem z pohádek K. J. Erbena či B. Němcové. V pohádkách má sice trochu jiný kontext, ale kéž by byla vyznáním všech těch, kteří přijdou mezi nás. Vždyť i náš Bůh se stal člověkem – a nemusel. Lidé tehdy totiž potřebovali vidět „božství“ s lidskou tvář. A stejný prožitek potřebují lidé zažít i dnes. Kéž by naše společenství nebylo nikdy „ligou mistrů“ nebo „dýchánkem dokonalých (pokrytců)“, ale setkáním těch, kteří poznali Krista, a stali se tak krásně lidskými – svým pochopením, svou autenticitou i svou lidskou křehkostí, se kterou počítají u sebe i u druhých... Jako s ní počítá náš Bůh (1 J 2,1.). Kéž je život každého z nás, slovy jedné známé křesťanské písně, „čistý a lidský“. Pak může být i v tuto sobotu v našem společenství - díky mně i Tobě - „kus nebe na zemi“.

Děkujeme Ti, Bože, že každý z nás může být součástí církve, která voní laskavou člověčinou....

Váš lidský kazatel Vašek Vondrášek

SOBOTNÍ ŠKOLA

Téma 2. čtvrtletí 2026: RŮST VE VZTAHU S BOHEM

Lekce 10: Pokání a odpuštění

Základní verš

*„Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe a pravda v nás není. Jestliže vyznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očisťuje nás od každé nepravosti.“
(1J 1,8.9)*

Při studiu této lekce se zaměříme na proces pokání a Božího odpuštění jako na základ obnovy a „restartu“ našeho vztahu s Bohem a našeho duchovního života.

- L 10,40–42: Každodenní shon, který nás vzdaluje od Boha (neděle)
- Oz 6,1–5: Boží volání k návratu a vnitřnímu uzdravení (pondělí)
- Sk 3,18–20: Pokání jako základ duchovního oživení (úterý)
- Ex 34,5–7: Ujištění o Boží ochotě odpustit nám (středa)
- Mt 22,1–14: Podobenství o Bohu, který dokáže proměnit náš život (čtvrtek)

Otázky:

- Máme i dnes "činit pokání"?
- Přiblížilo se k nám Boží království?
- Jak si obléci roucho Kristovy spravedlnosti?

PDF lekce: <https://sobotniskola.casd.cz/lekce/PDF/aktualni/10pdf>

V tomto čtvrtletí otvíráme témata sobotní školy v pořadu Bible pro dnešek – pořad HopeTV inspirovaný tématem lekcí sobotní školy <https://sobotniskola.casd.cz/bible-pro-dnesek/>

Studium každý pátek od 20 hodin na adrese <https://meet.google.com/pkn-hzjb-nja>

Luděk Bouška

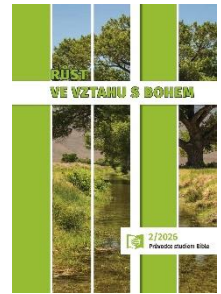
V pátek večer 19.6. na ATI na Sázavě křest Jakuba Englische

Naši milí smíchovští, jako vedení sboru máme velkou radost z rozhodnutí našeho milého Jakuba Englische pro sv. křest. Ten proběhne za necelý měsíc, v pátek 19. června na ATI na Sázavě.

Začneme slavnostní křestní bohoslužbou v seminární aule v 18:00 hod a poté se přesuneme k jezu řeky Sázavy, kde proběhne samotný křest vodou. Přestože má bratr Jakub následující sobotu konzultaci na ATI, bude s námi v sobotu dopoledne, kdy bude ve sboru slavnostním podáním pravice přijat do církve i do našeho sboru.

Prosíme, abyste se modlili za bratra Jakuba i za jeho nejbližší, neboť každý z nás prožívá své vlastní boje. Modlete se prosím za celou tuto vzácnou bohoslužbu... Na tyto slavnostní chvíle s Jakubem se velmi těšíme.

Za vedení sboru Vašek Vondrášek

Pár slov o nové knihovně

Jistě jste si všimli, že se ve foyeru objevily dvě nové krásné bílé prosklené skříně. Jsou určeny pro novou knihovnu, do které byly přestěhovány knihy z učebny.

Ve staré knihovně nebyla skleněná dvířka, a tak do ní nebylo příliš vidět. To se teď změnilo. Knihy budou nově „koukat“ na chodbu, budou více na očích a bude o nich lepší přehled.

O tuto změnu se zasloužila sestra Soňa Silová, které bylo líto, že knihy nejsou vidět a nedostává se jim takové pozornosti, jakou by si zasloužily. Právě na její přání vzniklo celé toto stěhování a nové uspořádání knihovny.

Knihy jsou rozděleny do tří částí.

1. První část tvoří knihy dětské.
2. Druhou část tvoří knihy pro dospělé, které přinášejí moudrost, poučení, povzbuzení a vzdělávání ve věcech Božích.
3. Třetí část tvoří knihy určené do archivu. Jsou to starší knihy, které se už dlouho nepůjčovaly, ale pokud o některou z nich bude mít někdo zájem, ráda ji půjčím.

Knihy budou k zapůjčení každému, kdo přijde. Půjčení si zapisu a budu také prosit o jejich vrácení, aby mohly dál sloužit i ostatním.

Na dvířkách skříní budou umístěny tři seznamy: dětské knihy, knihy pro dospělé a archivní knihy. V seznamech budou uvedeny názvy knih i jejich čísla. Knihovna tak bude fungovat podobně jako každá jiná knihovna.

Část knih jsme také vyřadili. Tyto knihy budou 6. 6. ve foyeru k rozebrání. Co zůstane, můžeme později nabídnout dál nebo odnést do knihobudek, aby knihy mohly sloužit i dalším lidem kolem nás.

I v dnešní technické době si jistě mnozí z nás rádi přečtou pěknou knihu nejen přes obrazovku, ale také v papírové podobě.

Knihovnice Marie Komárková

K ZAMYŠLENÍ

Křest? Má odpověď na Boží lásku

Vlastimil Füst

Při čtení Bible, zvláště evangelií a Nového zákona, si není možné nevšimnout důrazu a významu, který má pro křesťany křest. Přesto se mýlí každý, kdo se domnívá, že křest z člověka dělá křesťana. Jak to mohu tvrdit? Čeština je totiž v tomto směru zavádějící.

Nakonec ono stačí nahlédnout do slovníků či Wikipedie a zjistíme, že slovo „křesťan“ vychází z latinského „christianus“ a to zase z řeckého „χριστός“ – „christos“ – pomazaný čili Mesiáš. Pokud bychom tedy chtěli použít český termín, který by byl přesnější,

mohli bychom křesťanům říkat „kristovci“ – žáci Ježíše Krista.

Ještě předtím, než se podíváme, jakou spojitost má křesťanství s křtem, nahlédněme znovu do Wikipedie, která prozrazuje, že *„příslušnost ke křesťanství není dána původem nebo narozením, nýbrž křtem a osobním přijetím určitého vyznání víry (nauky) a životní praxe“*.

Křest hraje v životě křesťana důležitou roli. Je to jeho reakce na Boží nabídku spasení, odpověď na osobní setkání se Stvořitelem. Křtem vyznávám, že věřím v Boha, který se stal člověkem, aby nás mohl vysvobodit z naší závislosti na hříchu a zlu.

Ježíš v centru křesťanství

V centru křesťanství je Ježíš, který opustil svou nebeskou slávu, sestoupil na naši Zemi a narodil se tu jako malé dítě. Jako dospělý pak tři roky kázal a učil, uzdravoval, křísil mrtvé a sytil hladové. Všiml si i těch, kterými druzí opovrhovali. Nikdo pro něj nebyl nezajímavý a bezvýznamný. Dokázal se zastavit s každým, kdo potřeboval slyšet pár povzbuzujících slov, a když to bylo třeba, dělal i zázraky. Tím vším zjevoval lásku – základ Boží povahy.

Ježíš se stal člověkem, dokonce i zemřel, aby se díky tomu člověk vymanil z pavučiny hříchu a znovu uviděl Boha jako bytost, které se nemusí bát. Díky Ježíši poznáváme, jak moc nás náš nebeský Otec miluje.

Křtem jako křesťan vyjadřuji svou víru v Ježíšovo božství. Veřejně vyznávám, že chci, aby můj život ovlivňovala moje osobní víra v Ježíše. Díky ní prožívám osvobození z moci zla a jako bonus mi k tomu Bůh nabízí věčný život v prostředí, kde už žádné zlo nebude.

Jak se člověk stává křesťanem? Pojďme se podívat, jak na tuto důležitou otázku odpovídá Bible. Připomeňme si příběhy několika lidí, kteří se vydali hledat nový

smysl života a našli ho v přátelství s Ježíšem.

NA ZAČÁTKU MŮŽE BÝT ZVĚDAVOST

Lidé, kteří uvěří Boží nabídce spasení, mají tendenci hledat něco, čím mohou za svou záchranu zaplatit. Mají snahu si to spasení nějak zasloužit a zapomínají přitom, že spasení je Boží dar. Dar, který nejde koupit. Můžeme ho jen vděčně přijmout z rukou našeho Zachránce.

Na začátku naší cesty k záchraně a k Bohu bývá často obyčejná zvědavost. Ukažme si to na příběhu muže, na jehož spasení by si nevsadil nikdo, kdo ho alespoň trochu znal. Přesto se tak stalo a setkání s Ježíšem mu jeho život obrátilo naruby. To, co dřív považoval za smysl života, najednou v jeho očích ztrácí cenu, zatímco skutečné hodnoty nachází tam, kde je dřív vůbec nehledal.

Tenhle drobný chlapík byl velice úspěšný. Oč byl proti ostatním menší, o to byl podnikavější a odvážnější. Dařilo se mu vše, na co sáhl. Nebyl jen malý a šikovný, ale byl i nesmírně bohatý. Na rozdíl od svých sousedů byl tak bohatý, že si mohl koupit cokoli, nač si vzpomněl. Měl skvěle rozjetý byznys, nádherný dům a k tomu ještě spoustu služebnictva.

Nezní vám to až podezřele senzačně? Pokud ano, možná vás napadá otázka:

„Kde je ukrytý ten zádrhel, který to musí mít?“ Skutečně, život tohoto muže měl jednu docela vážnou vadu. Ten drobný chlapík nebyl jen šikovný a nesmírně bohatý. Byl také všemi nenáviděný. Podnikal v oboru, který většina obyvatel jeho země považovala za zradu a kolaboraci s okupanty. Na ulici se mu proto raději vyhýbali, a když si mysleli, že je nevidí a neslyší, tak na něho klidně vyplázli jazyk a přidali k tomu i nějakou peprnou nadávku.

Náš drobný a nesmírně bohatý, ale i všemi nenáviděný muž nebyl šťastný. Cítil, že mu něco chybí. Dřív si zoufal nad

svou malou postavou a snažil se ji kompenzovat neustále rostoucí mocí. Poslední dobou ho ale něco trápilo mnohem víc než jeho malá postava. Duchovně si totiž připadal ještě menší než fyzicky. Jakmile vstoupil do synagogy, měl pocit, že je trpaslík.

Pojďme si přečíst příběh tohoto nešťastníka: *„Potom Ježíš vešel do Jericha. Žil tam vrchní výběřčí daní Zacheus, veliký boháč. Chtěl za každou cenu vidět Ježíše, ale protože sám byl malé postavy a okolo Ježíše se tísnily davy lidí, předběhl průvod a vylezl na strom; odtamtud ho vyhlížel.*

Když Ježíš došel až k tomu místu, podíval se vzhůru a řekl: Zachee, pojď rychle dolů, chci dnes být tvým hostem.’

Zacheus slezl, jak nejrychleji uměl, a plný radosti si odváděl Ježíše domů.

Lidé se posmívali: Jde na návštěvu k takovému hříšníkovi!’

Tu se Zacheus zastavil a obrátil na Ježíše; Pane, polovinu svého majetku rozdám chudým a koho jsem okradl, tomu to čtyřnásobně vynahradím!’

Nato Ježíš řekl:; Ted’ se pro tohoto muže a jeho rodinu všechno mění. Ted’ plným právem patří k Božímu lidu. Přišel jsem hledat a zachránit právě ty ztracené’“ (Lukáš 19,1–10).

Zachea, malého a úspěšného Žida, najednou opouští ta zvláštní prázdnota v nitru. Potkává učitele, který se nesměje jeho malé postavě a ani mu nenadává do kolaborantů. Dokonce ho chce navštívit. Něco takového by ho nenapadlo ani ve snu.

Zachee, spasení si nekoupíš

Celník doprovází Ježíše a vede ho s obrovskou radostí do svého domu. Zástup, kterým se s Mistrem prodírají, ale jeho veselí vůbec nesdílí. Nenadávají už jen jemu. Smějí se i Ježíši a urážejí ho. Vadí jim, že jde na návštěvu k někomu, kdo se živí vybíráním daní pro nenáviděné Římany.

Zacheus kráčí vedle Ježíše a přemýšlí. Cítí, že mu urážení Ježíše vadí víc, než když se ještě před chvílí lidé trefovali jenom do něj. Navíc vše, co o něm říkají, je pravda. Vlastně skutečnost je ještě mnohem horší. „Kdyby Ježíš věděl, co jsem zač,“ přemýšlí, „šel by se mnou vůbec?“ Někde hluboko uvnitř své bytosti cítí, že o něm Ježíš ví úplně vše, a začíná se stydět.

Dostává nápad: „Pokud ukážu svou lepší tvář, možná lidé přestanou urážet Mistra a snad mne pak v jiném světle uvidí i samotný Ježíš.“ Zacheus vyslovuje slib, který vzbudí všeobecný údiv. Ohromení lidé nevěří tomu, co slyší. Říkají si: Ten lakomec přece něčeho takového nemůže být schopen.“ Zástup ztichl. Všichni čekají, co na to Ježíš.

Také Zacheus sleduje Mistra. Ten se na něj v klidu podívá a říká: „Zachee, pro mne jsi členem Boží rodiny už teď. Pokud uděláš, co jsi právě slíbil, bude to pro tebe dobře, ale já to nepotřebuji. Nezapomeň, Bůh nepotřebuje tvé peníze ani tvoje dobré skutky. Pojďme spolu pojišť a radovat se z tvého spasení!“

Celník ještě nestihl udělat nic z toho, co slíbil, a Ježíš už prohlašuje, že je zachráněn i s celou svojí rodinou. Říká to pěkně nahlas, aby to slyšeli všichni posměváčci, kteří se ještě před chvílí do toho nešťastného malého Žida naváželi.

Setkání s Ježíšem proměňuje

Při čtení Zacheova příběhu nám možná vadí chybějící závěr. Vše se odehrálo krátce před Ježíšovou obětí na kříži, a tak se nedivme, že se Lukáš věnuje tomu, co je pro něj důležitější než další osudy malého celníka.

Přesto jsem přesvědčen, že Lukáš napsal vše, co potřebujeme vědět. Setkání s Ježíšem způsobilo, že se Zacheus rozhodl změnit svůj životní styl. Už nechce svůj majetek zvyšovat okrádáním druhých. Svou hodnotu už nepoměřuje

velikostí truhlice, do níž ukládá zlatáky. Ví, že se stal součástí Boží rodiny, a to mu stačí. Svě jmění teď díky tomu vidí jako prostředek pro pomoc těm, kteří nejsou tak šikovnými byznysmeny jako on.

Zacheus má konečně klid. Patří do Boží rodiny a díky tomu už ve svém nitru necítí prázdnotu. Jeho život má najednou smysl. Rozhodl se, že udělá vše pro to, aby se mu lidé přestali vyhýbat. Napraví své chyby, protože se chce zase dívat svým sousedům do očí. Touží po čistém svědomí, aby se nemusel stydět, když se mu do očí podívá jeho Spasitel.

Na začátku naší cesty ke křtu a křesťanství může být obyčejná zvědavost, tak jak to bylo u Zachea. Tato zvědavost, která chce vidět Ježíše, je vyprovokována zvláštní prázdnotou ukrytou někde hluboko v našem nitru.

TOUHA PO SMYSLU ŽIVOTA

Zacheus byl zvědavý. Chtěl Ježíše jen vidět. Nechystal se s ním hovořit a nechtěl ho ani pozvat na návštěvu. Byl teprve na začátku cesty, na jejímž konci bude jeho důvěrný vztah s Bohem.

V druhém příběhu se podíváme na dalšího muže, kterého Ježíš zaujal. Na rozdíl od Zachea se nachází na opačném konci společenského žebříčku. Je také bohatý, přesto si ho lidé velmi váží. Žije vzorným životem, podle židovských zákonů, a je dokonce členem velerady.

Patří k farizeům známým svou snahou o zachovávání náboženských pravidel. Nediskutují o tom, co říkají předpisy, protože od toho tu jsou jiní. Jsou přesvědčeni, že jejich úkolem je žít tak, aby dělali čest Hospodinu.

Náš hrdina jednoho dne uslyšel o Ježíši. Jeho kolegové se prou o to, zda je Ježíš předpověděným Mesiášem. Jedni říkají, že ano, jiní zase tvrdí, že ne. Vzniká z toho dokonce pěkně vášnivá hádka.

Podívejme se, jak příběh tohoto muže zaznamenal staříčkový apoštol Jan, když se

na konci prvního století pokusil zachytit to nejdůležitější z Ježíšova života: „*Jedním z předních Židů byl Nikodém, člen nejvyšší židovské rady. Patřil do skupiny farizejů, kteří přísně dodržovali všechny náboženské předpisy.*

Ten jedné noci vyhledal Ježíše a řekl mu, Mistře, víme, že jsi učitel poslaný od Boha. Kdyby za tebou nestál sám Bůh, nemohl bys dělat takové zázraky, jaké jsi nám ukázal.

Ježíš mu řekl: „Víš, na čem záleží? Na tom, aby se člověk znovu narodil, protože jinak se nestane občanem Božího království.“ Znovu se narodit v mém věku?” podivil se Nikodém. „Cožpak se někdo může vrátit do matčiny těla a narodit se podruhé?”

Ježíš vysvětloval, Jestliže se s člověkem nestane zásadní proměna a není na něm patrný nový život z Ducha a jestliže není na znamení toho pokřtěn, nemůže vstoupit do Božího království. Život zrozený z člověka je tělesný. Teprve Boží Duch v člověku probouzí duchovní život. Nediv se mým slovům, že se musíte znovu narodit. Ovšem s Duchem svatým je to jako s větrem: Nemůžeš ho ovládat, ale pozoruješ jeho účinky. Tak se člověk znovu narodí z Ducha.

Nikodém se zeptal: „Jak toho všeho dosáhnu?”

Jsi učitelem Božího národa, a toto nevíš?” podivil se Ježíš. „Věř mi, že mluvím o tom, co vím, a svědčím o tom, co jsem viděl. Vy ovšem moje slova neberete vážně...” (Jan 3,1–13).

Nikodém se rozhodl navštívit Ježíše, protože ho něčím neskutečně přitahoval. Na rozdíl od Zachea se nespokojil s tím, že by Ježíše jen viděl. Chce s ním mluvit. Jenže se bojí o svou pověst, a tak za ním jde až v noci. Ve veleradě totiž tomu zvláštnímu učiteli všichni nefandí.

Farizeus Nikodém se těší na diskuzi s Ježíšem. Chystá si několik otázek a je zvědavý, co mu odpoví.

Tělesně se znovu nenarodíš

Ježíš ho zaskočil. Ještě než Nikodém stačí říci, co ho trápí, Ježíš mu dává najevo, že zná jeho problém – obavy o spasení. Přestože žije podle Zákona, není si jistý, zda to stačí. Pokud se porovnává s druhými, má dobrý pocit. Jakmile se ale při modlitbě postaví před Boha, plní jeho nitro strach z budoucnosti a z Božho soudu.

Teď mu ale ten zvláštní Mistr tvrdí, že k jistotě spasení potřebuje znovuzrození. Nikodém to nechápe. Vždyť je dospělý, tak jak se může znovu narodit? To přece nejde!

Ježíš mu trpělivě vysvětluje, že mluví o duchovním narození, jenže Nikodém stále nechápe, protože o něčem takovém zatím ještě nikdy nepřemýšlel. Tuší, že je to odpověď na jeho problém, ale nedokáže si to rychle srovnat v hlavě.

Vírou v Ježíše se rodíš pro věčnost

Ježíš mu, proto dál vysvětluje, v čem je jeho problém. Během jejich rozhovoru také řekne: *„Každý, kdo ve mne uvěří, ujde smrti a narodí se pro věčnost. Vždyť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby každý, kdo v něho uvěří, unikl záhubě a získal život věčný. Bůh svého syna neposlal proto, aby svět odsoudil, ale zachránil. Kdo v něho uvěří, unikne odsouzení. Kdo však v něho nevěří, odsuzuje sám sebe, protože odmítá milost nabízenou samotným Bohem“* (Jan 3,15–18).

Součástí „narození pro věčnost“ je víra, že Ježíš Kristus je mým Bohem i Zachráncem. Toto poznání pak probouzí opravdovou důvěru v Boha. Poznávám, že mluví pravdu, když se mi představuje jako milující Otec. V tom všem musím mít „jasno“ dřív, než nastane chvíle pro můj křest.

Ježíš nás k ničemu nenutí

Apoštol Jan zasadil příběh do doby krátce po Ježíšově křtu Janem Křtitelem. A aby

to bylo ještě zajímavější, zmíní se i o tom, co následovalo po tomto nočním rozhovoru: *„Potom Ježíš odešel se svými učedníky na judský venkov, aby tam s nimi mohl v klidu pobývat a aby tam křtil“* (Jan 3,22).

Ne, nemyslím si, že Nikodém šel s Ježíšem na venkov a tam se od něj nechal pokřtít. Bible mlčí o tom, jak reagoval na rozhovor s Ježíšem, a znovu se o tomto farizeovi zmiňuje, až když se aktivně zapojí do Ježíšova pohřbu. Jan o něm napíše: *„Ježíšovo tělo si na Pilátovi vyžádal Josef z Arimatie. Byl to Ježíšův učedník, který se dosud bál k němu veřejně přiznat. Pilát souhlasil a Josef snal Ježíšovo tělo z kříže. Pomáhal mu přitom Nikodém, který měl kdysi s Ježíšem noční rozhovor. Ten přinesl velké množství vonných látek.*

Ježíšovo tělo s těmito vonnými věcmi zavinuli do plátna, jak to Židé dělávají při pohřbívání. V zahradě nedaleko popraviště byla nová, dosud nepoužitá hrobka, vytesaná do skály. Tam Ježíše uložili, protože do začátku soboty nezbývalo mnoho času“ (Jan 19,38–42).

Ježíš Nikodémovi objasnil způsob, jak může získat jistotu, že i pro něj má Bůh věčný život a počítá s ním v nebeském království. Vysvětlil mu vše potřebné a poté mu dal dostatek času, aby dozrál pro rozhodnutí, že chce prožít „narození pro věčnost“.

Zvědavost a touha zbavit se vnitřní prázdnoty nás přivádí k Ježíši. Pokud se s ním pustíme do rozhovoru, naše zvědavost se brzy změní v touhu po tom, aby se z Ježíše stal náš přítel, tak jako to prožil Nikodém.

KDY JE TEN SPRÁVNÝ ČAS?

Myslím, že teď je vhodný čas pro třetí příběh. Setkáme se v něm s člověkem, který vůbec nevypadá na to, že by se chtěl stát křesťanem. Je velitelem věznice v makedonském městě Filippi, které se dnes nachází v Řecku.

Jednoho dne dostává do „péče“ zvláštní vězně: „*Srocený dav se také připojil k tomu obvinění a úředníci tedy dali Pavla a Silase zmrskat pruty po nahém těle. Po krutém bičování je předali vězeňskému správci do přísné vazby. Ten je vsadil do nejhlubší kobky a nohy jim sevřel kládou.*

Pavel a Silas se ještě o půlnoci hlasitě modlili a zpívali Bohu chvalozpěvy, až se to rozléhalo celou věznicí. Tu se zatřásla země, základy vězení byly porušeny, dveře vyvaleny a okovy se uvolnily. Žalářník se probudil a viděl, co se stalo. Tasil svůj meč a chtěl se jím probodnout, protože se domníval, že věžňové utekli, a on za ně ručil svým životem. Pavel na něj zavolal: „Nezabíjej se, vždyť nikdo neutekl!“

Správce žaláře popadl pochodeň, seběhl do jejich kobky a vrhl se před nimi na kolena. Pak je vyvedl ven a ptal se: „Vy jste jistě bohové. Co mám dělat, abych byl zachráněn?“

Řekli mu: „Bůh je Ježíš Kristus, v něho uvěř a budeš zachráněn s celou rodinou.“ A vyprávěli jemu a všem obyvatelům jeho domácnosti o Kristu.

Žalářník je pečlivě ošetřil, a ještě v noci se dal s celou svojí rodinou i otroky pokřtít. Pak zasedli ke stolu a bylo tam veselo. Vždyť uvěřili v živého Boha!“ (Skutky apoštolů 16,22–34).

Nepřipadá vám tento „bachař“ krutý? Vězni mají nohy v kládách a v jejich kobce chybí jakékoliv světlo. Není to přehnané? Není, pokud se na to podíváme očima samotného bachaře. Z jeho úhlu pohledu už nám tak krutý připadat nebude, protože si jen chrání vlastní život. Oběma věžňům totiž hrozí trest smrti, a kdyby mu utekli, dostal by jejich trest sám.

Udělá proto maximum, aby ráno bylo vše v pořádku. Vydává rozkazy strážným,

a když se setmí, může jít konečně spát. Chvilí ho ruší zpěv těch dvou. Nechápe je. Zítra možná zemřou – a oni si zpívají. Chváli svého Boha, nějakého Ježíše. „Jsou to blázni,“ říká si krátce předtím, než konečně usne, ale v duchu jim závidí jejich štěstí a pokoj, který mají navzdory tomu, co je druhý den čeká.

Probudí ho zvláštní pohyby země a křik všech lidí v domě. Všichni mají strach, že se dům zborčí a zasype je, a proto utíkají pryč, ven z budovy. Jen on utíká opačným směrem. Veden zlou předtuchou běží do věznice. Nemýlil se. Dveře jsou dokořán. „Tak to je můj konec,“ říká si.

Jak to dopadlo, už víme. Po setkání s vězni, kteří neutekli, svolává celou rodinu i zaměstnance. Pavel jim vypráví o Ježíši tak přesvědčivě, že se po tom všem, co té noci zažili, nechávají od Pavla a Silase pokřtít. Rodí se pro věčnost.

Křest přináší štěstí a pokoj v nitru

Líbí se mi závěr tohoto příběhu: „Pak zasedli ke stolu a bylo tam veselo. Vždyť uvěřili v živého Boha!“ (Skutky apoštolů 16,34). Žalářník, novopečený křesťan, už Pavlovi a Silasovi jejich štěstí a pokoj závidět nemusí. Obojí už má také. S celou svou rodinou se raduje z toho, že se mohou těšit na věčný život v Ježíšově království.

Pokud prožijeme křest, který je naší odpovědí na poznání Boží lásky, získáváme stejnou radost jako tento muž a podobný pokoj, jaký vyzářoval z jednání Pavla a Silase, kteří ve vězení čekali na soud a s velkou pravděpodobností i na smrt.

Pokračování příště

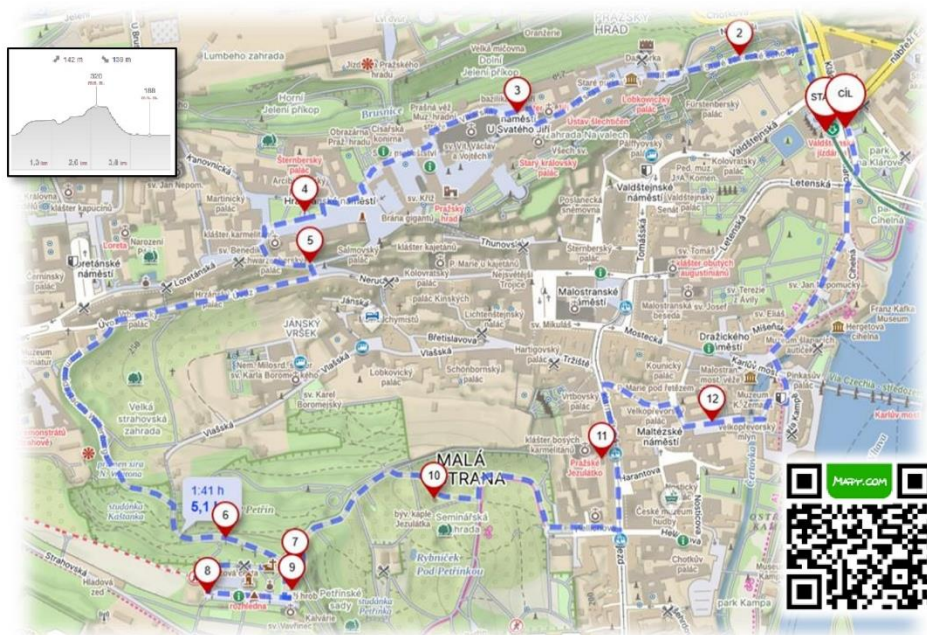

Výlet T.O.M. 21. 6. 2026

“Křížová cesta – Petřín”

Sraz: v 10.00 hod – stanice metra A Malostranská

Trasa: Stanice metra A Malostranská^{start} po starých zámeckých schodech² ulic Jiřská na náměstí U Svatého Jiří³, kolem katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha, přes II. Nádvoří na Hradčanské náměstí⁴ k Mariánskému morovému sloupu. Dále Loretánskou odbočit vlevo na Radnické schody a do ulice Úvoz⁵ na promenádu Raula Wallenberga a vpravo po schodech k prvnímu⁶ a pak k dalším zastavením křížové cesty na Petříně^{7,8} k Zrcadlovému bludišti⁹, dále podél zdi směrem na Malou stranu, kolem bývalé kaple Jezulátka¹⁰ do ulic Hellichova, Újezd a Karmelitská k Pražskému Jezulátku¹¹ poté ulic Prokopská a Lázeňská na Velkopřevorské náměstí¹² k Lennonově zdi, dále na most přes Čertovku, ulicemi Hroznovou, Na Kampě pod Karlův most, U Lužického semináře na Klárov a na stanici metra A Malostranská^{ci}.

Délka trasy: cca 5,1 km

Na setkání se těší Radek Zelenka

**DUCHOVNÍ
OPALOVÁK**

SPF 50+

**CELOPRAŽSKÁ
RODINNÁ BOHOSLUŽBA**

PROVÁZÍ JAN MATOUŠEK

13. června
9:30 hod.

Sbor CASD Vinohrady,
Londýnská 623, Praha

↖ Přes QR kód se můžete zapsat, čím přispějete na společné agapé. Děkujeme!

Zveme Vás na setkání žen a dívek Smíchovského sboru,
otevřené diskusi a sdílení

IZRAEL VE VZPOMÍNKÁCH

Hosté z našeho sboru, kteří již měli v životě to štěstí a navštívili Izrael, mají ochotu s ostatními sdílet vzpomínky ze svých cest. My, kteří jsme se ještě do této země nedostali, a kvůli aktuální situaci se jen tak brzy nedostaneme, se můžeme těšit na vyprávění z cest, na komentáře k vzácným historickým místům i na osobní upomínkové předměty či fotografie.

SOBOTA 13.6. 2026

OD 14.30 HODIN

Děkujeme za další milé pozvání do Třebotova,
Na Vyhlídce 368, k manželům Macháňovým.

Oddělení služby žen Sboru Praha Smíchov
Sbor CASD Praha Smíchov, Peroutkova 2482/57, Praha 5 – Smíchov
zastávka autobusu 137 Urbanova

kontakt: Simona Tejrovská, email: simona.tejrovska@gmail.com

detektivní
**DĚTSKÉ
ODPOLEDNE**

SOBOTA 6. 6. 2026 OD 14 HOD.
MODLITEBNA CASD PRAHA-SMÍCHOV
PEROUTKOVA 57, PRAHA 5

**NAPÍNAVÉ ÚKOLY
HRY**

**VELKÁ PÁTRACÍ HRA
SMÍCHOVSKÉ DIVADÉLKO**

OBČERSTVENÍ

Adventisté Smíchov
www.casdsmichov.cz

BRZY JE V SAMARĚ
POSTAVEN PODIVNÝ
CHRÁM.

CHRÁM PRO
TVÉHO BOHA
BAALA JE HOTOVÝ,
JEZABEL.

MÉHO BOHA? TVÉHO BOHA,
ACHABE, I BOHA VŠECH
OSTATNÍCH. TAM, KDE JSEM
KRÁLOVNOU, SE SMÍ UCTÍVAT
JEN BAAL.

TO NEBUDE TAK
JEDNODUCHÉ –
NĚKTERÍ LIDÉ
V IZRAELI JEŠTĚ
STÁLE UCTÍVAJÍ
BOHA IZRAELE.

VŠAK ONI UŽ HO
DLOUHO UCTÍVAT
NEBUDOU –
ROZKÁZALA JSEM,
ABY JE POPRAVILI!

Pokračování příště